

قصه‌های بد برای بچه‌های خوب!

آیا کتاب‌قصه اختصاصی که فرزند ما قهرمان داستان‌اش است و تبلیغات فروش آن در فضای مجازی رونق گرفته، هدیه مفیدی برای بچه‌هاست؟

الیه توانا | روزنامه‌نگار

چندسالی است نوع خاصی از کتاب‌قصه‌های کودکانه مد شده که قهرمان‌شان، نه‌شخصیتی خیالی بلکه فرزند شماست؛ اوست که داستان را پیش می‌برد، در صفحات کتاب، به‌جای تصویرسازی عکس‌ها را می‌بینیم، پا یا ن قصه هم عموماً نتیجه‌گیری پندآموز و گل‌درشتی است که از زبان کودک می‌خوانیم. ترکیبی از هر لحاظ اشتباه که نه‌متخصصان حوزه ادبیات، آن را درست می‌دانند و نه روان‌شناسان کار کرد تربیتی‌اش را تأیید می‌کنند. ما دو سال پیش در زندگی‌سلام، پرونده‌ای را به این موضوع اختصاص دادیم با تیتر «زیر گنبد کبود، فقط بچه‌هاست» و در آن پرونده از زبان یک نویسنده و یک روان‌شناس به پیام‌های انتشار چنین کتاب‌هایی پرداختیم. حالا که مدتی است تبلیغ کتاب داستان‌های اختصاصی به‌ویژه برای روز دختر... دوباره در فضای مجازی رونق گرفته، فکر کردیم بد نیست نگاهی دوباره به این موضوع داشته باشیم با این توضیح که آن چه در ادامه خواهید خواند، چکیده نظر صاحب‌نظرانی است که پیش از این در آن پرونده از آن‌ها کمک گرفته‌ایم.

🔴 **قصه‌هایی نه‌چندان اختصاصی**
روند سفارش دادن کتاب‌قصه‌های اختصاصی به این‌ترتیب است که اسم و جنسیت فرزندان را در

سایت‌های عرضه‌کننده این کتاب‌ها وارد و از بین طبقه‌بندی‌های محدود، ویژگی‌های شخصیتی و موارد دوست‌داشتنی‌ها را انتخاب می‌کنید. فرض بر این بوده است که همه بچه‌ها در پنج، شش و هفتگی شخصیتی مثل باهوش و شجاع بودن مشترک‌اند، صورتی و آبی و چند رنگ دیگر را دوست دارند و همه‌شان عاشق فضا‌نوردی و دایناسورها هستند. فردیت کودک نقشی در این داستان‌ها ندارد و همه بچه‌ها فارغ از رده سنی و تفاوت‌های فردی، در یک گروه بسته گنجانده می‌شوند. در مرحله بعد یک متن چندخطی مهرآمیز خطاب به فرزندان می‌نویسید و عکس‌اش را برای قرار گرفتن روی جلد آپلود می‌کنید. چندانیه بعد داستان تان آماده است. الگو از پیش مشخص و قصه جلوتر نوشته شده است، فقط اطلاعات مختصری که شما از فرزندان به سایت می‌دهید، در جاهای خالی قرار می‌گیرد. محتوا سطحی، ساده‌انگارانه، پرتنگ‌و لعاب‌و ظاهر پندآموز است اما نه‌تنها کار کرد تربیتی ندارد که در بسیاری از زمینه‌ها تأثیر سوء می‌گذارد.

🔴 **از دست رفتن حق انتخاب و لذت کشف**

در این کتاب‌ها والدین فرزندان را می‌گذارند وسط قصه‌ای که خودشان برایش انتخاب کرده‌اند. در قصه‌های مرسوم، کودک می‌تواند خودش را به‌جای شخصیت‌های متفاوت بگذارد. می‌تواند تصمیم بگیرد که از بین شخصیت‌های داستان «خرگوشه» باشد یا «آدمه» یا «خرسه». در داستان‌های اختصاصی اما نه‌تنها هیچ حق انتخابی ندارد، بلکه امکان و لذت کشف هم از او گرفته می‌شود. اگر برای بچه‌ها قصه خواند باشید، حتماً از زبان‌شان شنیده‌اید که «آها! اگه من بودم، فلان کارو می‌کردم» و «من دوست داشتم به‌جای فلان شخصیت باشم». این کشف و همدان‌پنداری با شخصیت‌ها در کتاب‌های مورد بحث جایی ندارد.

🔴 **دامن‌ز نازل و لطمه به عزت‌نفس**

بچه‌ها در داستان‌های اختصاصی، به ویژگی‌هایی متصف می‌شوند که از نظر روانی آن‌ها را تحت فشار می‌گذارد. والدین و مربیان نباید هیچ‌باری را به کودک‌ان تحمیل کنند؛ جملاتی مثل «تو هنرمندی» و «تو بهترینی»، وظیفه‌بزرگ‌وفشاری است که به کودک تحمیل می‌شود. وقتی کودک از عهده شبیه‌شدن به این ارزش‌گذاری‌ها برنیاورد، احساس شکست خواهد کرد و عزت‌نفس‌اش آسیب می‌بیند. به‌علاوه محتوای این کتاب‌ها هم خیلی نازل است، فاقد ارزش داستانی‌اند و با این که ممکن است ایده خوبی داشته باشند ولی پرورنده نشده‌اند چون نویسنده خودش را ملزم کرده است که ایده‌ها را به قهرمان داستان بچسباند و به‌زور پیامی عبرت‌آموز را منتقل کند.

🔴 **دامن‌ز نازل و لطمه به عزت‌نفس**

کتاب‌قصه‌های اختصاصی با ادعای افزایش اعتماد به نفس به‌هاتولید می‌شود و فرض بر آن است که اگر کودک، مرکز جهان و قهرمان دنیای خود قلمداد شود، اعتماد به نفس‌اش بالا خواهد رفت اما آن چه عملاً اتفاق می‌افتد پیش برن بچه‌هاست به سمت خودخواهی. این کتاب‌ها در واقع بیشتر به والدین مربوط هستند تا بچه‌ها، فرصتی که پدر و مادرها به دیگران نمایش بدهند که «این بچه منه!» ارزش‌گذاری کودک با صفاتی مثل «بهترین» و «زیباترین» و «باهوش‌ترین» علاوه بر فشارزا بودن برای کودک، ریشه در ضعف اعتماد به نفس والدین دارد و حتی اگر در نگاهی خوش‌بینانه به افزایش اعتماد به نفس کودک منجر شود، اعتماد به نفسی کاذب خواهد بود که خود کودک در ساختن آن نقشی نداشته و از جیب پدر و مادرش بیرون آمده است.

مُد خطرناک آرایش زایمان!

واکاوی اصرار برخی زنان به آرایش قبل از رفتن به اتاق زایمان و خطراتی که جان خود و نوزادشان را تهدید می‌کند

پرونده

آرایش کردن بعضی زنان برای ثبت عکس‌های یادگاری در لحظات پس از به دنیا آمدن نوزاد، صدای متخصصان زنان و زایمان را در آورده است. آن‌ها می‌گویند که این روزها تعداد مادرانی که قبل از ورود به اتاق عمل و انجام زایمان به آرایشگاه می‌روند، موهای شان را برآشپینگ می‌کنند، لاک می‌زنند یا ناخن می‌کارند، کم نیست. این مسئله، به شدت سلامت جان مادر و نوزاد را تهدید می‌کند (منبع خبر: ایسنا). چند وقت پیش هم خبری در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد که خانمی به شوهرش در دادگاه خانواده گفته بود: «با هزینه زیبا شدنم را بده یا طلاقم بده و ۸۰۰ سکه مهر بدهم». به بهانه خبر ساز شدن این دو ماجرا، در پرونده امروز زندگی‌سلام، اشاره کوتاهی به ماجرای این طلاق خواهیم داشت و نگاهی روان‌شناسانه به دلایل آرایش کردن افرای زنان خواهیم انداخت. همچنین از منظر پزشکی از عوارض حضور زنان با آرایش در اتاق عمل خواهیم گفت.

خانم هفته‌ای ۴ بار به آرایشگاه می‌رود!

ماجرای شوهری که با باید هزینه آرایشگاه رفتن افرای خانمش را بدهد یا ۸۰۰ سکه مهر بدهد!

کنار دستگاه آب سرد کن دادگاه، زوج جوانی روی نیمکت نشسته بودند. مرد به آرامی زیر گوش همسرش زمزمه می‌کرد اما زن چنان بی تفاوت به پنجره رو به رو خیره مانده بود که انگار حرف‌های همسرش را نمی‌شنید. مرد جوان این بار صدایش را بلندتر کرد و گفت: مگه من خواسته غیر منطقی از تو دارم؟ کدام آدم عاقلی هفته‌ای سه، چهار بار به آرایشگاه می‌رود؟ سپس این مرد جوان در دادگاه گفت: «آقای قاضی، بعد از ازدواج متوجه شدم همسر یک عادت عجیب دارد و آن هم اعتیاد به آرایشگاه رفتن است. اوایل اهمیتی نمی‌دادم، ولی وقتی مجبور شدم بخش زیادی از درآمدم را برای هزینه آرایشگاه نگار صرف کنم به او تذکر دادم، اما هیچ توجهی نمی‌کرد و می‌گفت من همیشه باید آراسته باشم و از دوستانم زیباتر.» سپس نگار رو کرد به سیاوش و گفت: تو که نمی‌توانستی خرج یک زندگی را بدهی چرا زن گرفتی؟ نه عروسی مفصلی برآیم گرفتی نه سفر بردی حالا پول آرایشگاه هم نمی‌خواهی بدهی؟ من همین جوری هستم اگر نمی‌خواهی با من زندگی کنی ۸۰۰ سکه مهر بدهم یا بده جدای می‌شوم.» (منبع: ایران)

در جست‌وجوی زیباتر شدن

انگیزه زنان برای آرایش افرای، دلایل متفاوت و ریشه در بعضی ویژگی‌های شخصیتی و باورهای شان دارد

فهیمة میرزایی | کارشناس ارشد روان‌شناسی

امروزه آرایش کردن بخشی از زندگی بسیاری از زنان شده است. در این میان شماری از زنان هستند که به دلیل شوق زیاد به آرایش کردن چهره‌شان، خود را در میان انبوهی از رنگ‌ها گم می‌کنند، به گونه‌ای که به سختی می‌توان چهره واقعی‌شان را تشخیص داد و برای این کار هزینه‌های گزاف و بالایی را پرداخت می‌کنند. در این میان، انگیزه آرایش کردن برای زنان متفاوت است. معمولاً انگیزه اصلی خانم‌ها برای رفتن به آرایشگاه و آرایش کردن، زیبایی‌شدن یا بهتر بگوییم، زیباتر شدن است. بعضی زنان با آرایش کردن و آرایشگاه رفتن، اعتماد به نفس بیشتری پیدا می‌کنند و احساس جوانی و زیبایی بالاتری را تجربه می‌کنند. البته این کار در بعضی از خانم‌ها به حدی است که نتیجه معکوس می‌دهد و از چهره طبیعی به یک چهره بی‌احساس، بدون جذابیت و دلنشین تبدیل می‌شوند به‌طوری که حتی همسران آن‌ها هم احساس ناراضی‌تی از این موضوع دارند.

🔴 **ابتلا به اختلال جلب توجه دیگران**

از سویی هم بعضی از زنان دوست دارند، سری به آرایشگاه بزنند یا آرایش غلیظ‌تر داشته باشند تا متفاوت تر از بقیه باشند. هر کاری از جمله زیبایی و میل به زیباتر شدن و رفتن به آرایشگاه تا حد اعتدال مشکلی ندارد ولی به‌شرطی که به یک اختلال برای جلب توجه و افراف تبدیل نشود. انسان‌ها همواره کوشش می‌کنند خلاءهای عاطفی و احساسی‌شان را از راهی پر کنند. یکی از علت‌هایی که خانم‌ها به آرایش کردن بیش از حد روی آورند، جلب توجه دیگران است. زمانی که خانمی در دوره‌های کودکی و نوجوانی مورد توجه دیگران قرار نمی‌گیرد، دنبال راه دیگری می‌گردد که بتواند این خلاء را پر کند. در این میان بعضی از زنان با آرایش کردن بیش از اندازه، کوشش می‌کنند توجه دیگران را به سمت خود بکشانند.

🔴 **خود زشت‌پنداری و ترس از تمسخر دیگران**

به‌باور روان‌شناسان، آرایش کردن بیش از اندازه خانم‌ها ریشه در خود زشت‌پنداری، ترس از تمسخر دیگران، نداشتن اعتماد به نفس، در گیر شدن افرای با مد به ویژه دنبال کردن زنان مدل در شبکه‌های اجتماعی و ... دارد. دلایل دیگر

ممنوعه‌ها برای زنان در اتاق عمل

لاک‌زدن، کاشت ناخن، آرایش سنگین، برآشپینگ موه‌ها و ...

تشخیص‌های پزشکی را با در دسر همراه می‌کنند

مهسا کسنوی | روزنامه‌نگار

مهم‌ترین موضوع حیاتی در اتاق عمل، حفظ سلامت و جان بیمار است. به ویژه اگر پای یک مادر باردار در اتاق زایمان در میان باشد، اهمیت این موضوع به دلیل وجود بچه دو چندان می‌شود، اما متأسفانه مادرانی هستند که به علت ناآگاهی و به خاطر کمی زیباتر به نظر رسیدن در اتاق عمل، سلامت خود و نوزادشان را به خطر می‌اندازند. در ادامه به بررسی کارهایی برای زیبا بودن که ممکن است در اتاق عمل جان شما را به خطر بیندازد، می‌پردازیم.

🔴 **کاشت ناخن** | کاشت ناخن از آن کارهایی است که بین زنان طرفداران زیادی دارد اما ممکن است جان یک مادر باردار یا نوزادش را به خطر بیندازد. دستگاه پالس اکسیتر که مثل یک گیره روی انگشت شما قرار می‌گیرد و در صد اکسیژن اشباع خون شما را نشان می‌دهد در صورت کاشت ممکن است به خوبی عمل نکند. ضمن این که پزشکان زنان، کاشت ناخن را در دوران حاملگی توصیه نمی‌کنند و معتقدند به دلیل مواد شیمیایی به کار رفته در آن بهتر است در دوران بارداری از کاشت ناخن خودداری کنید.

🔴 **لاک‌زدن** | بعضی از خانم‌ها علاقه زیادی به لاک‌زدن دارند اما باید بدانند داشتن لاک ناخن در اتاق عمل توصیه نمی‌شود زیرا پزشکان با توجه به رنگ ناخن‌ها می‌توانند برخی مشکلات از جمله کمبود اکسیژن را تشخیص دهند و همچنین دستگاه تشخیص میزان اکسیژن خون با همان پالس اکسی متر با داشتن لاک ناخن ممکن است درست کار نکند یا عملکردش مختل شود.

🔴 **آرایش سنگین** | رنگ پوست صورت، حالت چشم‌ها و اندازه حدهقه و مردمک یکی از روش‌های تشخیص حال شما در اتاق عمل است. رنگ پریدگی یا کبودی پوست شما می‌تواند نشان دهنده خون ریزی باشد و بزرگ شدن مردمک می‌تواند یک نشانه از نداشتن حالت طبیعی در بیمار باشد. بنابراین پزشکان توصیه می‌کنند از انجام دادن آرایش سنگین، گذاشتن لنز و زدن کرم پودر که رنگ پوست شما را مخفی می‌کند در اتاق عمل خودداری کنید.

🔴 **رژلب‌های تیره** | کبودی لب می‌تواند دلایل متعددی داشته باشد. کمبود اکسیژن، سرمازدگی و استنشاق گازهای سمی بعضی از این دلایل هستند. بنابراین پزشکان و پرستاران معتقدند که نباید در اتاق عمل از هر چیزی که رنگ طبیعی لب‌های شما را مخفی می‌کند، استفاده کنید. به ویژه رژلب‌های تیره که طرفداران زیادی بین خانم‌ها دارد از ممنوعات مورد استفاده در اتاق عمل هستند.

🔴 **موهای رنگ‌شده** | برای زیبایی ظاهری‌شان در طول زندگی خود انجام می‌دهند. اگر چه داشتن موه‌های رنگ شده در اتاق عمل ممنوع نیست و به سلامت شما آسیب نمی‌رساند اما پزشکان توصیه می‌کنند در دوران بارداری به ویژه سه ماه اول که جنین در حال شکل گرفتن است و آسیب‌پذیری بیشتری دارد، موه‌های خود را دکلره و رنگ نکنید.